

[Østergaard.]

skues, vil jeg for mit vedkommende se lidt mildere på bestemmelserne. I øvrigt må vi jo, når talen er om erstatning for ulemper på disse områder, erindre, at fiskeriterritoriet eller søterritoriet — hvilket udtryk man nu vil bruge — jo ikke er privateje, men samfundseje.

På en måde er jeg ked af, at jeg har måttet komme med disse kritiske bemærkninger til et punkt i lovforslaget, som mange fiskere tillægger så stor betydning, men jeg vil udtale ønsket om, at vi under udvalgsbehandlingen må kunne finde frem til en sådan formulering af bestemmelsen og paragraffen, at den bliver sagligt forsvarlig, samtidig med at den yder fiskerne en rimelig behandling.

Alle de øvrige områder, som lovforslaget omfatter, skal jeg helt forbigå her ved lovforslagets første behandling, dels fordi jeg kan tiltræde mange af disse bestemmelser, dels fordi de har givet anledning til stor diskussion og uenighed mellem fiskerne og de sagkyndige, og endelig fordi mange af de ting er af så speciel fiskerimæssig karakter, at de faktisk kun egner sig til videre behandling i et udvalg, som jeg i øvrigt kan tilsige mit partis positive medvirken til.

Dernæst vil jeg vende mig til lovforslaget om ferskvandsfiskeri. Dette lovforslag er præget af en betydelig omredigering, som kan have sin nytte. Det er egentlig meget morsomt at se, at dengang vi fik de tidligere love, i 1951, da blev også disse love karakteriseret som en nydannelse og virkelig eksemplariske med hensyn til udformningen og opdelingen, og jeg indrømmer, at der nu er sket et yderligere fremskridt her. Det er godt at vide, at det gode kan man aldrig blive færdig med at forbedre. Men lovforslaget om ferskvandsfiskeri bærer også et andet særpræg — jeg har i hvert fald opfattet det som et særpræg i modsætning til, hvad den forrige ærede taler var inde på — nemlig dette, at sportsfiskerorganisationerne er kommet med ind i billedet, når det gælder ferskvandsfiskeriets område. Jeg må i øvrigt betragte det som såre naturligt. Efter den tiltagende sammenstuvning af mennesker i byer og det dermed øgede behov for rekreation er det forståeligt, at mange foretrækker at komme ud i naturen; det er også forståeligt, at flere og flere slår sig på lyst-

fiskeri eller sportsfiskeri i deres fritid — en fritid, der sikkert vil være godt anvendt. Men i forbindelse med det tiltagende lystfiskeri melder sig også problemet om fiskebestanden, et spørgsmål, der ikke alene vedrører lystfiskerne, men også erhvervsfiskerne. Dermed kan vi nok sige at vi er inde ved kernen af dette lovforslags hovedsigte, idet hovedsigtet jo er at øge fiskebestanden i vore ferskvandsområder; men foruden hensynet til det øgede antal sportsfiskere med de lovmæssige rammer og reguleringer, der skal til, er der også andre hensyn at tilgodese i denne forbindelse.

For mig er det naturligt at nævne dambrugserhvervet. Det er nok et ferskvandsfiskeriområde, men dog på en helt anden måde end de områder, som sportsfiskerne interesserer sig for. Ferskvandsområdet er også nøje knyttet til landbrugsområdet. I denne forbindelse spiller både afvanding, grundforbedring og landvinding ind. Vi kan jo ikke komme uden om, at en af hovedbestemmelserne i vandløbsloven er, at alt skadeligt vand skal bortledes, så også på dette felt skal der i praksis foretages en afvejning af hensynet til disse interesseudsættninger og interesseområder. En af hovedopgaverne for denne lovgivning er jo at tilsigte en balancering mellem disse hensyn og interesser.

Jeg vil her gerne komme med en bemærkning om udvidelsen af lovens område. Det foreslås, at nu også kanaler, grøfter og lignende kunstigt frembragte ferske vande indgår under løvens område. Jeg kan godt betro den højtærede fiskeriminister, at mange af mine kolleger inden for landbruget har været lidt betænkelige ved denne udvidelse, som de ikke har kunnet se konsekvensen af. Men jeg må også samtidig sige, at jeg har påtaget mig forsvaret for, at bestemmelsen udvides med disse områder, og forsvaret ligger vel nok i den saglige tilføjelse: for så vidt de indgår som et led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem. Så må også det kunne godtages.

Også under hensyn til den afbalancering, som vi vil tilsigte, vil jeg i udvalget være meget interesseret i at se på den bestemmelse om omledningsindretninger, der skal opføres både ved stemmeværker, styrt og lignende og også ved gamle stemmeværker. Det er jo noget, der kan være af ret vidt-